

ORIENTAČNÍ NOVINKY

TJ Hostivice – oddíl orientačních sportů

jaro 2017

Když reklama nelže

Když jsem někdy na sklonku 1.třídy základní školy začínal s orientačním během, asi nejvíc mne na tom bavilo hledání kontrol. Každá kontrola na trati pro mne znamenala takový malý poklad. Někdo pořádá hry, honby za pokladem (jedním) a já jich měl na trati hned několik. Tenhle pocit jsem za těch posledních 40 let úplně neztratil, i když není tak silný, jak býval kdysi.

Letošní, mohu říci již tradiční, účast našeho klubu na mezinárodních závodech v Českém ráji Pěkné Prázdniny 2016 byla opět o fous silnější než vloni. „Pépěčka“ slavila 25 let a na letošek slibovala hodně atraktivní terény v okolí Malé Skály. Ochranaři letos prý pustí závodníky někam, kam jsme dlouho nemohli. Reklama hlásala zcela unikátní, úžasný zážitek v samém srdci skal. Ale víme, jak to je s reklamou... Navíc oproti zvyklostem minulých let se tři etapy tohoto velmi pozoruhodného závodu nekonaly ve dvou dnech, ale ve třech, což poněkud zkomplikovalo pracujícímu lidu příjezd na první etapu, jež startovala v pátek v 16 hodin. Jak se posléze ukázalo, byl k tomu dobrý důvod.

Byla to právě první etapa, která ve mně bezpochyby obnovila dojmy z mých orientačních začátků! Hned úvod tratě nás zavedl do labyrintu skalních útvarů a průchodů. Vše bylo podtržené mohutným borůvkovým podrostem – když jím člověk proběhl, měl boty posázené fialovomodrými tečkami. Mnozí neodolali a

nacpali si pusy borůvkovou lahodou, jež tu byla všude hojně na dosah ruky. Skály, skály, skály – pískovec nás neustále překvapoval. Na orientaci nesmírně náročný terén byl zároveň velmi proměnlivý a krásný. Když jsem se blížil ke konci etapy, měli jsme kontrolu ve velkém skalním útvaru s přílehlým názvem Bludiště. Mě bohužel bludiště čekalo o dvě kontroly dále, kde jsem hodil dobře čtvrt hodinový kufr (pro nezasvěcené – kufrovat znamená bloudit).

Jestli byla první etapa krásná, tak ta druhá – na protějším kopci Drábovna – byla okouzující! Množství skalních útvarů, průchodů, slují, věží a srázů zde bylo ještě četnější, krásnější a přitažlivější. Stavitel tratí nás neopomněl prohnat těmi

nejzajímavějšími útvary. Vzpomínám si například na dračí sluj, kde byla samozřejmě kontrola, kam se dalo dostat jen jízdou po zadku a ven to šlo pouze po přezení velkého kamene nesmírně úzkým skalním průchodem. Bez nadsázky byla každá kontrola na trati malým pokladem.

Na závěr, tedy třetí etapu, nám trochu zapršelo. Trať byla opět jiná, tentokrát byla nejen orientačně, ale i fyzicky náročná. Po doběhnutí do cíle jsme byli všichni krásně unavení. Tohle byla bomba!

A to není všechno. V této pestré konkurenci a náročných terénech vybojovala naše závodnice Lenka v kategorii dospělých stříbro. Gratulujeme!

Speciální mapa v okolí Hostivice

Při orientačních sportech se používají speciální mapy. Je třeba se v lese orientovat velmi dobře, proto musejí být mapy pro tento sport hodně podrobné. S trochou nadsázky lze říci, že by na nich mělo být vidět úplně všechno – každý výraznější detail, podrobnost či oblina terénu.

Podle mapy na orientační sporty lze najít skutečně mnohé. Kromě typů porostů

(čistý les, různé stupně zarostlého lesa, paseky) jsou tu i mnohé další navigační podrobnosti jako jsou cesty, průseky, potoky, jámy, kameny atp.

V loňském roce se nám poštěstilo a taková speciální mapa vznikla přispěním našich kolegů i v Hostivici. Jde dokonce o mapy dvě – jedna pokrývá okolí hostivických rybníků a druhá centrum obce od Husova náměstí až po fotbalový stadion.

Nelenili jsme a hned jsme uspořádali na mapě v červnu 2016 jeden ze závodů

Pražského poháru žactva. O tom však v jiném článku. Existence takové mapy je samozřejmě velkým pomocníkem při našich trénincích a jiných sportovních akcích. Pokud chcete chůzi podle mapy také vyzkoušet, stačí nás kontaktovat mailem a přijít se podívat na některý z našich úterních tréninkových podvečerů.

Na tvorbu mapy finančně přispěli Česká unie sportu a obec Hostivice, jimž děkujeme.

V pralese není nikdo prorokem

Předpověď počasí na Den dětí byla jednoznačná – bude chladno a pršet celý den. Nakonec bylo hezky a blížící se bouřka se nám odpoledne o fous vyhnula. Štěstí nám zkrátka přálo a nejen v počasí.

Tento den, tedy 1.6.2016, jsme v Hostivici poprvé pořádali velký orientační závod pro mládež, který se započítával do Pražského poháru žactva. Souběžně jsme měli připravené zážitkové orientační trasy pro širokou laickou veřejnost, kde si mohl každý vyzkoušet pohyb v lese podle speciální mapy. Akce byla zařazená do

programu „Sportuj s námi“ finančně podporovaného Českou unií sportu a zároveň jsme dostali příspěvek od obce Hostivice, tedy bylo možné na zážitkových tratích startovat zdarma. Čas se na rozdíl od závodních kategorií neměřil a kdo chtěl, mohl absolvovat zážitkových tratí víc.

V žákovském závodě jsme měli několik železek v ohni, jelikož děti z našeho klubu dosahovaly na minulých závodech velmi pěkných výsledků, jež byly již také sem tam odměněné medailí. To dávalo spolu se znalostí místního terénu, kde se konají

také některé naše tréninky, dobrou šanci na pěkná umístění. Nechvalme však dne před večerem, jelikož jak známo, doma není nikdo prorokem, tedy bylo nutné nechat hodnocení až na skutečné výsledky.

Orientační mapa vzniká poměrně dlouho. Na takové mapě je totiž třeba zaznamenat všechny podrobnosti lesního prostoru například od vývratů, přes cesty, porosty, jámy, lavičky až po vodní plochy. Je zřejmé, že se les časem mění, porosty se zvětšují, na keřích rostou listy nebo

naopak opadají a také lesní práce zanechávají po sobě nové mýtiny. Je tedy třeba, aby mapa s tímto vývojem do přijatelné míry počítala. Nejinak tomu bylo i u nás. Zajímavostí bylo, že díky teplému a deštivému počasí, jež jsme mohli zažít asi dva týdny před akcí, došlo k nebyvalému nárůstu všelijakých travin, keřů a vůbec všeho zeleného. Tak se například stezka vedoucí přímo vedle Litovického rybníka překryla zeleným hávem a mnohé zde putující děti tu zapluly do travního porostu, aby se jako neviditelní duchové lesa posléze objevily na jiném

místě. Mapu jsme tedy přilehavě nazvali „Hostivický prales“.

Zpestření tohoto druhu ocenil nečekaně velký počet 550 účastníků naší orientační akce, z čehož asi stovka si vyzkoušela zážitkovou trať pro veřejnost. V závodních kategoriích si naše děti vedly opravdu dobře, hodně z nich bylo v první desítce, což je skvělý výkon.

Medaili z našeho klubu získala Judita. Bydlí na Břevnově a v polesí kolem hostivických rybníků byla poprvé.

Šlapeme na polední horu

První víkend v září – to je v našem orientačním klubu čas vyhrazený na cyklistiku. Snažíme se o prodloužení prázdnin, byť symbolické. Škola ještě pořádně nezačala, naše dovolená už skončila. Tato cykloakce začíná v pátek večer. V minulosti jsme jeli na singltreky v Jizerkách v okolí Nového Města pod Smrkem, což se nesmírně osvědčilo. Tentokrát jsme měli sraz u králováckého dvorce Antýgl.

Králováci byli šumavští obyvatelé, kteří hospodařili na královském majetku, konkrétně v rozsáhlých královských hvozdech na česko-bavorském pomezí. Provozovala se tu hlavně lesní pastva, jakés také zemědělství a hlavním průmyslem tu bylo posléze sklářství. Králováci tu jako odměnu za osidlování těchto tehdy nehostinných končin měli mírná, avšak o to více střežená privilegia. V místním kempu jsme rozbili naše ležení a záhy zapálili oheň. Přes pozdní letní denní teploty se na noc silně ochladilo a teploměr kolísal kolem sedmičky. Antýgl je krásné místo sevřené rozsáhlými lesy, řekou Vydrou a Hamerským potokem.

Sobota patřila velkému cyklistickému výletu. Kolem Javořího potoka se had naší velké výpravy táhl do daleka. Ti menší zvolili samozřejmě kratší trasu kolem Tříjezerní slati, většina pak směřovala stále pozvolna vzhůru až na Poledník. Zde bývala komunistická špionážní stanice, dnes vkusně předělaná na rozhlednu se širokým výhledem do kraje. Výšlap to byl pořádný a všichni jej bez problémů zvládli.

Odpolední cestu jsme si zpestřili návštěvou vyhlášené cukrárny v Srní, kterou provozuje majitelka titulu výrobce nejlepší marmelády na světě. Jako novinka je zde také největší marmeláda na světě zapsaná do Guinnessovy knihy rekordů. Pokud byste tedy měli chuť na limetkovou marmeládu se šampaňským v objemu asi 100 kg, za pouhých čtvrt

milionu korun může být vaše. My se raději vrátili kolem Hauswaldské kaple, půvabného to místa, zpět do kempu za naším ohništěm a špekáčky.

Neděle je spíše volná a relaxační. Skalní sportovci vyrazili k pramenům Vltavy, ostatní pak do pivovaru na Modravě. Ano, i děti. Je tu totiž moc dobrá restaurace, kde jsme neváhali strávit významnou část dne. Mezi dětmi se rozmohl nový trend – baštění místního poctivého hamburgeru. Následně jsme se přemístili do nedalekého informačního centra dřevařství, kde je možné si zakoupit a podle originálu vymalovat různé druhy modelů ptactva.

Děšť akci ukončil právě včas, abychom odjeli domů a dospali proklábosené večery. Tak na viděnou příští rok!

Začátečníci

Orientační sporty jsou přizpůsobené všem věkovým i „rychlostním“ kategoriím. Pokud byste si chtěli vyzkoušet orientaci v terénu, můžete se některé z nich zúčastnit za vedení našich zkušených kolegů. Pokud vás orienták chytne, můžete přijít znovu. Pokud ne, třeba zkusíte jiný sport.

K dispozici jsou pro začátečníky tratě jak pro děti, tak pro dospělé. Běžná je i společná účast rodičů s dětmi. Někde mohou děti do lesa vyrazit také ve dvojicích nebo trojicích.

Na akce pořádané naším klubem se můžete přijít podívat zdarma. Na oficiálních organizovaných akcích se platí malé startovné obvykle kolem 50-100 Kč.

Náš klub nepořádá pouze orientační akce, ale máme za sebou také například cyklistické výlety, vodu nebo volejbal. Spektrum aktivit je tedy širší, než pouhé zaměření na orientační běh nebo jemu příbuzné činnosti.

Nezávazně nás můžete kontaktovat například emailem na adrese ob.hostivice@gmail.com.

Časté otázky

Kdy je nejlepší s orientačními sporty začít?

Začít je možné skutečně v každém věku a dokonce je možné se dostat na špičku v jakémkoli věku. Existuje mnoho případů, kdy si lidé od orientáku odskočili k jinému sportu a třeba se po 10 letech vrátili zpět. Většina lidí dělá nicméně tento sport pro zábavu a pro setkávání se s přáteli a známými.

Je třeba dělat všechny druhy orientačního sportu – běh, lyže, kolo?

Každý si vybere, co mu vyhovuje. Většina dělá běžkový orienták, ale jsou také specialisté na cyklistický (MTBO) a podobně.

Co se při tomto sportu naučíme?

Především orientaci v terénu podle mapy a světových stran, to je nasnadě. Dále to je také schopnost řešení různých situací například když se člověk ztratí, cvičení vůle, cvičení číselné a obrazové paměti, způsob pohybu a života v přírodě za každého počasí. Dále poznáte mnohá zajímavá místa včetně přírodních zajímavostí a rezervací. Podle našeho názoru je právě pobyt v přírodě největším aktivem orientačních sportů.

Jaké je zapotřebí vybavení?

Zpočátku nepotřebujete nic. Posléze je dobré pořídit buzolu, ta stojí přibližně 400 korun. Podle buzoly se orientuje mapa i člověk v terénu. Dále se doporučuje sportovní oblečení, které pokryje celé nohy – to je z důvodu prevence odřenin v lese.

Na závodech se používají speciální čipy, jež lze zapůjčit přibližně za 40 Kč. A pokud vás to chytí, můžete si pak napsat o svůj čip Ježíškovi.